

Dreceres del Bosc Obscur

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Julià de Cerdanyola

Coordenades:

Latitud: 42.23077
Longitud: 1.88885
UTM Est (X): 408310
UTM Nord (Y): 4675996

Classificació

Número de fitxa 08903 - 275
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 12/1985 d'espais naturals. DOGC 556 de 28/06/1985
Accés Obert
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Maria del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa: dl., 15/06/2020 - 02:00

Descripció

Les anomenades dreceres del Bosc Obscur (Escrur) són dos ramals d'un antic camí que s'utilitzava per anar des de Sant Julià de Cerdanyola a la Pobla de Lillet. El camí segueix la falda de la muntanya Coma Verda, actualment s'agafa des del primer revolt de la carretera i segueix fins a les Tres Fonts i d'aquí cap a la Pobla de Lillet. La vegetació predominant són les fagedes i el pi roig, amb escàs sotabosc degut a la manca d'entrada de llum.

Observacions:

Forma part del PEIN Catllaràs.

Història

El Bosc Obscur es cita el 1810 a un document de l'ajuntament en que es consignen a favor de l'església el cobrament de les herbes del Bosc Escur (Serra i Vilaró, 1930: 206). La junta de Capmasats i Magallers són els que han gestionat l'ús de les herbes d'aquest bosc des de mitjans del segle XIX, així com també la gestió de la fusta, essent l'explotació del bosc una de les activitats econòmiques més importants entre els segles XIX i XX. L'any 1928 es va finalitzar la carretera a Guardiola, iniciativa de l'alcalde Ramon Boixader i impulsada per la Mancomunitat de Catalunya. La Junta de Capmasats i Magallers va pagar les indemnitzacions de les expropiacions. Abans de la construcció de la carretera els camins eren l'únic mitjà per moure's pel territori i mantenir contacte amb la vall del Llobregat.

Bibliografia

SERRA I VILARÓ, J. (1930). Les Baronies de Pinós i Mataplana. Vol. III. Editorial Balmes. Barcelona. Re edició del Centre d'Estudis Baganesos, Bagà, 1989.

